

prima instanță: V.Clima
instanța de apel: A.Minciuna
A.Nogai, V.Pruteanu

dosarul nr. 2ra-1229/13

DECIZIE

05 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Ala Cobăneanu

Judecătorii: Bejenaru Iurie, Sveatoslav Moldovan

Tatiana Răducanu, Valeriu Doagă

examinând recursul declarat de Prus Alexandru, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Prus Alexandru împotriva SRL „Malexim” cu privire la anularea ordinului, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2012

c o n s t a t ă

La data de 20 iulie 2012 Prus Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Malexim” cu privire la anularea ordinului.

În motivarea acțiunii Prus Alexandru a invocat, că la data de 04 octombrie 2011 în baza ordinului nr. 55 a fost angajat la SRL „Malexim” în funcția de specialist în secția cadre pentru o perioadă nedeterminată, cu un salariu lunar de 1500 lei. În baza aceluiași ordin, a fost angajat prin cumul pentru o perioadă determinată în funcția de specialist pentru protecția muncii și jurist în locul angajaților Palaiciuc Ala și Colencovscaia Olga, cu achitarea unui salariu de 750 lei pentru fiecare funcție cumulată.

Reclamantul invocă că, la data de 17 iulie 2012, SRL „Malexim” în persoana directorului a emis ordinul nr.48, cu privire la introducerea modificărilor în ordinul nr. 55 din 04 octombrie 2012, prin care ordinul nr. 55 din 04 octombrie 2012 s-a modificat prin mențiunea, că Prus Alexandru este angajat temporar în funcția de șef al secției cadre cu un salariu de 1500 lei lunar pe perioada concediului pentru îngrijirea copilului minor în vârstă de până la 3 ani a Alei Palaiciuc și temporar începând cu 04 octombrie 2011 prin cumul, în funcția de specialist pentru protecția

muncii pentru perioada absenței Alei Palaiciuc, care se află în concediu pentru îngrijirea copilului minor în vârstă de până la 3 ani pe jumătate de salariu de funcție, adică 750 lei lunar și temporar începând cu 04 octombrie 2011 prin cumul în funcția de jurist pentru perioada absenței Olgăi Colencovscaia, care se află în concediu pentru îngrijirea copiilor minori în vârstă de până la 3 ani pe jumătate de salariu de funcție, adică 750 lei lunar.

Reclamantul consideră, că ordinul este ilegal, emis cu încălcarea art. 68 alin. (1) Codul muncii, conform căruia contractul individual de muncă nu poate fi modificat decât printr-un acord suplimentar semnat de părți, care se anexează la contract și este parte integrantă a acestuia, deoarece nu a dat nici un acord suplimentar în scris, acordul nu este semnat de părți și respectiv nu este parte integrantă a contractului individual de muncă prin care el deține funcția de specialist în secția cadre.

Reclamantul solicită anularea ordinului nr. 48 din 17 iulie 2012 cu privire la introducerea modificărilor în ordinul nr. 55 din 04 octombrie 2012, emis de SRL „Malexim” în privința salariatului Prus Alexandru.

Prin hotărârea judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 29 august 2012 acțiunea a fost admisă și s-a anulat ordinul nr. 48 din 17 iulie 2012 cu privire la introducerea modificărilor în ordinul nr. 55 din 04 octombrie 2012, emis de SRL „Malexim” în privința salariatului Prus Alexandru. S-a încasat de la SRL „Malexim” în bugetul statului taxa de stat în sumă de 100 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2012 s-a admis apelul declarat de SRL „Malexim”, s-a casat integral hotărârea primei instanțe și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins integral ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Prus Alexandru.

La 19 februarie 2013 Prus Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat, că instanța de apel eronat a aplicat normele de drept material și procedural.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele motive.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Cu certitudine s-a stabilit, că recurentul Prus Alexandru s-a adresat cu acțiune către SC „Malexim” SRL și a solicitat anularea ordinului nr. 48 din 17 iulie 2012 cu privire la introducerea modificărilor în ordinul nr. 55 din 04 octombrie 2012.

Prima instanță a admis acțiunea și a anulat ordinul nr. 48 din 17 iulie 2012 cu privire la introducerea modificărilor în ordinul nr. 55 din 04 octombrie 2012, emis de SRL „Malexim” în privința salariatului Prus Alexandru.

Instanța de apel a admis apelul declarat de SRL „Malexim”, a casat integral hotărârea primei instanțe și a emis o nouă hotărâre prin care a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Instanța de recurs consideră, că prima instanță corect a admis cerințele recurentului și a anulat ordinul contestat de recurent.

Conform art. 68 alin. (1) Cod muncii, contractul individual de muncă nu poate fi modificat decât printr-un acord suplimentar semnat de părți, care se anexează la contract și este parte integrantă a acestuia.

Articolul 68 alin. (2) lit. a), f) Codul muncii prevede, că modificare a contractului individual de muncă se consideră orice schimbarea sau completare ce se referă la durata contractului, specialitatea, profesia, calificarea, funcția.

Mai mult ca atât, legiuitorul a prevăzut și a reglementat expres dreptul angajatorului de modificare unilaterală a altor clauze ale contractului individual de muncă și anume art. 68 alin. (3) Codul muncii prevede expres: cu titlu de excepție, modificarea unilaterală de către angajator a altor clauze ale contractului individual de muncă decât cele specificate la alin. (2) este posibilă numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.

Prin sintagma „decât cele specificate la alin. (2)” legiuitorul a concretizat, că acestea pot fi modificate doar prin acord suplimentar care devine parte integrantă a contractului individual de muncă.

La caz, există un contract individual de muncă încheiat în formă scrisă și semnat de recurent și de intimat, or, între părți de fapt au existat relații de muncă, salariatul și-a încasat salariul ce i s-a convenit în baza contractului negociat cu angajatorul, iar existența relațiilor contractuale și a contractului individual de muncă se confirmă prin ordinul de angajare nr. 55 din 04 octombrie 2011, care a putut fi emis doar în urma negocierilor clauzelor contractului individual de muncă.

Mai mult ca atât, art. 58 alin. (3) Codul muncii prevede, că în cazul în care contractul individual de muncă nu a fost perfectat în formă scrisă, acesta este considerat a fi încheiat pe o perioadă nedeterminată și își produce efectele din ziua în care salariatul a fost admis la muncă de către angajator.

Prin urmare, se admite și încheierea unui contract individual de muncă în formă verbală, cu obligarea angajatorului de a-l perfecta ulterior în scris în ordinea art. 58 alin. (3) și alin.(4) din Codul muncii.

Astfel, ordinul nr. 48 din 17 iulie 2012 despre modificarea ordinului nr. 55 din 04 octombrie 2012 a fost adoptat de către angajatorul SRL „Malexim” contrar cerințelor imperative ale legii, contractul individual de muncă fiind modificat fără vreun acord între părți, care urma a fi anexat la contract, devinând parte integrantă a acestuia.

Din art. 68 Codul muncii expres se prezumă, că contractul individual de muncă nu poate fi modificat decât printr-un acord suplimentar semnat de părți, care se anexează la contract și este parte integrantă a acestuia, or, prin ordinul contestat de recurent, intimatul, în calitate de angajator a modificat punctul 1 al ordinului de angajare nr. 55 din 04 octombrie 2011 în privința duratei contractului individual de muncă, dispunând încheierea acestuia din contract încheiat pe o perioadă nedeterminată în contract încheiat pe o perioadă determinată, dar și în privința funcției din „specialist în secția cadre” în „șef al secției cadre” în privința salariatului Prus Alexandru.

Corect prima instanță nu a luat în considerare argumentele intimatului cu referire la perfectarea proiectului ordinului de modificare a ordinului de angajare nr.55 din 04 octombrie 2011 de însăși recurent, care este contestat, or în finalitatea

sa acesta este semnat de către directorul SRL „Malexim”, care are statutul de angajator în relația contractuală de muncă, a cărei cerințe sunt obligatorii pentru executare oricărui salariat.

Prin semnarea ordinului respectiv angajatorul și-a exteriorizat intenția și dorința de modificare a ordinului de angajare a recurentului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că hotărârea primei instanțe este legală, iar decizia instanței de apel este neîntemeiată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia instanței de apel și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit.f) Cod de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se admite recursul declarat de Prus Alexandru.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Prus Alexandru împotriva SRL „Malexim” cu privire la anularea ordinului și se menține hotărârea judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 29 august 2012.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Bejenaru Iurie

Sveatoslav Moldovan

Tatiana Răducanu

Valeriu Doagă